

בית משפט השלום בכפר סבא

19 אפריל 2012

ת"פ 9326-07-11 מדינת ישראל נ' נסים

בפני כב' השופטת דנה מרשק מרוס

בעניין: מדינת ישראל ע"י מתמחה מר אבודרם

המאשימה

נגד

יעקב נסים – בעצמו ע"י עו"ד פלסבורג

הנאשם

גזר דין

כתב-האישום

1. עניינו בנאשם, יליד 1965, אשר לפי החלק הכללי לכתב-האישום, יצר קשר עם 1059 (!) קטינות בצי'אטים במהלך שנת 2010 – 2011, תוך בחירת שמות משתמש שונים (בין השאר, "אוהבת שדיים", "סקס בלי מצלמה") ובאמצעות תוכנת אינטרנט המאפשרת למשתמשים, בין השאר, לערוך שיחות וידאו ולצפות זה בזה באמצעות מצלמת אינטרנט. במהלך השימוש בתוכנה, ובמועדים שונים, הציע הנאשם לחלק מהקטינות הצעות מיניות שונות, וכן גרס לחלק מהקטינות לבצע מעשה מגונה בעצמן, תוך שהן מתעדות עצמן במצלמה והנאשם צופה בהן, מצלם אותן ושומר את תמונותיהן במחשב. על-פי המפורט באישום הראשון, בין המועדים 7.11.10 – 4.12.10, שוחח הנאשם במספר הזדמנויות עם הקטינה ש.ר., ילידת 1999. תוך כדי צי'אט, הציע לה הנאשם להתפשט ולאונן מולו, תוך שהיא מתעדת פעולותיה באמצעות מצלמת אינטרנט והנאשם צופה בה. ש.ר. ביצעה את שביקש ממנה הנאשם, והוא צילם את חזה ואת איבר מינה ביודעו כי הינה מתחת לגיל 14. בהמשך, שמר הנאשם את הצילומים במחשבו. בנוסף, על-פי המפורט באישום השני, במהלך התקופה הרלבנטית, איתר הנאשם בתוכנת האינטרנט 11 קטינות ילידות 1996 – 2000, פנה אליהן בצי'אט, הציג עצמו בפניהן במרמה כקטין בן 12 – 16, והציע להן ללבוש גופיה תוך שהן מתעדות עצמן במצלמת האינטרנט. במהלך השיחות אמר לקטינות מיני אמירות מיניות, בין השאר: "אני משוגע עליך ועל הגוף

בית משפט השלום בכפר סבא

19 אפריל 2012

ת"פ 9326-07-11 מדינת ישראל נ' נסים

היפה שלך", "יש לי מצלמה ואת תראי את הזין שלי", "חולה על התחת שלך ועל השדיים שלך".

2. בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן, במסגרת הסדר חלקי, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של גרם מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים לפי סעיף 348 (א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) וסעיף 350 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 [להלן: חוק העונשין] ובהטרדה מינית (ריבוי מקרים) לפי סעיף 3(א)(6)(א) ביחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח – 1998 [להלן: חוק למניעת הטרדה מינית].

ההסדר ותמצית המלצות הערכת מסוכנות ותסקירי שירות מבחן

3. במסגרת ההסדר, הבהירה ב"כ המאשימה, כי עמדת המדינה היא להשתת עונש של שנת מאסר בפועל, כשהסניגור חופשי בטיעוניו – אם כי הוצהר, כי התביעה תשקול עמדתה לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן והערכת מסוכנות. הערכת המסוכנות בעניינו של הנאשם מעידה על רמת מסוכנות בינונית לביצוע פגיעות מיניות חוזרות בעתיד אשר עשויה לפחות במידה וישולב בטיפול ייעודי לעברייני מין. ייאמר כבר, כי שני תסקירים הוגשו בעניינו של הנאשם, בסופם הוברר כי אין ביכולת שירות המבחן להביא הצעה טיפולית - בעיקר על רקע עמדותיו של הנאשם אשר סבור כי אינו זקוק לטיפול - ועל כן נמנעת קצינת המבחן מהמלצה כלשהי בעניינו.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הציגה את מדיניות הענישה המחמירה שיש להטיל על עברייני מין בכלל – וכלפי עברייני מין בקטינים בפרט, כשעל בית-המשפט להעדיף את הצורך בהגנה על קטינים על-פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, גם אם אינו בעל עבר פלילי. הדברים נכונים במציאות הנוכחית, לפיה רשת האינטרנט הינה כר פורה לביצוע עבירות באשר היא מאפשרת אנונימיות לגולשים, תוך אפשרות להתחזות לאחר והסתרת הזהות, בין השאר על-מנת לנצל קטינות, כפי שעשה הנאשם. ב"כ המאשימה פירטה את הנסיבות לחומרה הכוללות: פער הגילאים בין הנאשם לקטינות, משך הזמן שבוצעו העבירות – על פני כשנתיים, והעובדה שמדובר במספר עצום של קרבנות. כמו-כן, פירטה את עמדותיו של הנאשם העולות מהמסמכים של הגורמים המטפלים, לפיהן לוקח אחריות חלקית על מעשיו, התקשה להתייחס למתלוננות, למצבן הרגשי והנוק שנגרם להן, אינו מגלה אמפתיה כלפי המתלוננות ומשליך במידה מסויימת עליהן את האחריות

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 9326-07-11 מדינת ישראל נ' נסים

19 אפריל 2012

למעשים שביצע. עוד הדגישה, כי עמדותיו לצד המעשים מעלים חשד להפרעה פדופילית, כשאין כל המלצה לטיפול בעניינו שכן אינו סבור שסובל מסטייה כלשהי או בעיה בתחום המיני.

עם זאת הבהירה, כי המדינה הגבילה את עצמה לרף ענישה ראוי, תוך שנשקלו נסיבות לקולא הכוללות את הודאתו של הנאשם שהביאה לחסכון בזמן שיפוטי, היותו ללא עבר פלילי וקיומם של קשיים ראייתיים לרבות קושי בהבאת המתלוננות. לאור המכלול, עותרת היא להשית על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. לתמיכה בעתירתה לעונש הגישה ב"כ המאשימה פסק-דין של בית-המשפט המחוזי בחיפה (בעפ"ג 14738-03-10, 26282-02-10), אשר החמיר בעונשו של נאשם שהטריד קטינה וכן תחקירניות "כלבוטק" שהתחזו לקטינות, ברשת האינטרנט, והעמידו על 24 חודשי מאסר בפועל. היא ציינה, כי אכן מדובר בנסיבות חמורות יותר בשל תדירות ואופי האישומים, ועתרה לאבחן את פסק-הדין בהתאם, לביסוס העתירה של שנת מאסר בפועל.

5. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה, העידו אחיו של הנאשם אשר הדגישו את תמיכתם בו, את אמונתם כי לא יחזור על מעשיו ואת הקשיים עימם התמודד במעצר, שהביאו לנסיון התאבדות. הסניגור הגיש תעודת חדר מיון (נ/1) מיום 29.6.11 לצורך ביסוס טענותיו סביב מצבו הנפשי הקשה של הנאשם בתקופת המעצר.

הסניגור הדגיש, כי המדובר במקרה ראשון המובא בפני בית-המשפט, של עבירות מין המבוצעות באופן וירטואלי, מבלי שהנאשם נראה, וללא כל מגע, קירבה פיסית, או יוזמה לפגישה מצד הנאשם. הנאשם נחזה להיות ילד בן 14, והקטינות מן העבר השני אכן סברו שכך הם פני הדברים. הנאשם לא חשף עצמו בפני הקטינות, לא איים עליהן, לא כפה עצמו ולא אילצן לבצע דבר, כשאפילו קולו לא נשמע. האינטרנט, לשיטתו, מהווה "נשף מסכות", שבו כל אדם לובש ופושט זהויות.

עוד הדגיש, כי מדובר בנאשם לא צעיר, בן 46 שנים, ללא עבר פלילי, אשר אם אכן היה סובל מ"הפרעה פדופילית", מעשיו היו גולשים מעבר לעולם הוירטואלי. תיאר את דלותו, בדידותו וחריגותו של הנאשם, הסובל מהפרעה חברתית – כשלטענתו, נתונים אלו מסבירים את התנהגותו של הנאשם. עוד פירט, כי הנאשם עבד באופן יציב במהלך תשע שנים כמלווה הסעות, מטפל באביו העיוור ונתמך על-ידי אחיו. הזכיר, כי הנאשם שהה במעצר כחודשיים (מיום 29.6.11 – 22.8.11), סבל מהשפלות והצקות, ומאז לא דווח על כל הפרה ו/או שימוש במחשב לצרכיו המיניים.

מסוכנותו הבינונית, אם כן, אינה לביצוע מעשים פיזיים, אלא אך ורק למשלוח צ'טים בעלי גוון מיני – כשבפועל הורתע בעצם ההליכים המשפטיים והתחייב בפני כל גורם מקצועי שלא לחזור על מעשיו.

בית משפט השלום בכפר סבא

19 אפריל 2012

ת"פ 9326-07-11 מדינת ישראל נ' נסים

בסופו של יום, לאור נסיבות המעשים שבוצעו בד' אמות, חריגותו ודלותו של הנאשם, תקופת המעצר והתקופה הממושכת בה שוהה בתנאים מגבילים לצד לקיחת האחריות על המעשים, עותר הסניגור להסתפק בהטלת עונש של מאסר על תנאי משמעותי; לחילופין, עותר הוא להסתפק בתקופת מעצרו כעונש מאסר ראוי; לחילופי חילופין, עותר הוא להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות.

לתמיכה בעתירתו לעונש, הציג הסניגור גזרי-דין שונים מבתי-משפט השלום, המתארים לשיטתו אירועים חמורים יותר, בשל העובדה שהנאשמים יזמו פגישה עם הקטינות איתן היו בקשר וירטואלי, או חשפו עצמם וביצעו עבירות מין לעיני הקטינות. לטענתו, בחלק מהמקרים, המחלוקת נסבה סביב שאלת ההרשעה, ובכל מקרה הציג רמת ענישה שהוחמרה על-ידי ערכאת הערעור לעבודות שירות בלבד.

6. בדברו לבית-המשפט הביע הנאשם את צעריו על מעשיו, הבטיח כי לא יחזיק יותר מחשבים בבית, תיאר את חוויותיו הקשות בבית המעצר, וחזר על כך כי מעולם לא פגע באיש – גם כשעבד כמלווה בהסעות לילדים.

תסקירי שירות המבחן

7. התסקירים שהוגשו לעיוני אכן מבססים את תיאור הסניגור לפיהם, המדובר באדם בשנות ה-40 המאוחרות, רווק, המתגורר בבדידות בבית הוריו, חסר בטחון עם דימוי עצמי ירוד, אשר עבד כשמונה שנים כמלווה ילדים בהסעות. בפני שירות המבחן הסביר, כי השימוש באינטרנט סייע לו ליצור קשרים מאחר והינו מופנם וסגור, חסר בטחון מול נשים, חווה עצמו מול הקטינות כגברי ובעל יכולות. הבהיר, כי למרות שאונן בעת שעודד את הקטינות להתפשט, הוא עצמו לא התפשט מולן, הדגיש כי אינו פדופיל, אינו סובל מסטייה כלשהי ואינו זקוק לטיפול מיני שכן נטיותיו תקינות. קצינת המבחן התרשמה, כי המחשב והאינטרנט איפשרו לו ליצור קשרים ולתפוס מקום, תוך שעשה שימוש בקטינות כאובייקטים, ובכך סיפק את צרכיו המיניים והגבריים, בהיותו המחליט והקובע. הנאשם לא גילה יכולת ונכונות להתייחס למצבן של הקטינות ולצרכיהן. למרות עמדותיו, במהלך תקופת הדחיה נבדקו אופציות טיפוליות עבור הנאשם. הוא עבר אבחון במרכז לטיפול עברייני מין בפתח-תקווה, במהלכו שלל משיכה מינית לקטינות, הפגין חוסר מודעות למצבי סיכון והתייחס לטיפול כדבר מיותר ולא נחוץ עבורו. לאור עמדותיו, מצבו ויכולותיו הדלות גובשה הערכה, כי מסגרת המרכז אינה מהווה מסגרת טיפולית מתאימה עבורו. קצינת המבחן הציעה לו ולאחותו לבדוק אפשרות השתלבותו במכון הפרטי "רס", אך הנאשם הבהיר לה בהמשך, כי הטיפול במכון יקר עבורו ואין ביכולתו להשתלב במקום.

בית משפט השלום בכפר סבא

19 אפריל 2012

ת"פ 9326-07-11 מדינת ישראל נ' נסים

להערכת קצינת המבחן, לאור דלותו, תפיסתו כי אינו זקוק לטיפול, ורמת מסוכנותו, זקוק הנאשם להתייחסות טיפולית אינטנסיבית, ועל כן אינו מתאים לטיפול בשירות המבחן בלבד. מאחר ולאור מצבו לא נמצא מתאים לטיפול המרכז לטיפול עברייני מין ולא ניסה לשלב עצמו בטיפול אפקטיבי במסגרת אחרת, אין באפשרות שירות המבחן להביא הצעה טיפולית וקצינת המבחן נמנעת ממתן המלצה כלשהי לגביו.

הערכת המסוכנות

8. הערכת המסוכנות מבססת את כל האמור, כאשר גם מעריכת המסוכנות מציינת את דלותו של הנאשם, העובדה כי הינו אדם תלתי וחריג, בעל דימוי עצמי ירוד. למרות זאת, מציינת המעריכה, כי הנאשם עושה שימוש מניפולטיבי בדלות ובקורבנות המאפיינת אותו על-מנת להימנע מלקיחת אחריות על מעשיו המיניים הפוגעניים. מתשובותיו במהלך האבחון ניתן להבין, כי ממזער ממעשיו ואינו מגלה תובנה לחומרתם, משליך אחריות על הקטינות ומייחס להן הדדיות, אינו מגלה כלפיהן כל אמפתיה ומתאר את העבירות תוך שימוש בעיוותי חשיבה. לדעת המעריכה, לא ניתן להתעלם מן ההטרדות המיניות הרבות שביצע לאורך תקופה ממושכת, אשר יש בהן כדי להעיד על פריצת גבולות, אי-כיבוד הזולת, ריכוז עצמי בסיפוק צרכיו ללא כל יכולת לראות את האחר (ראו בעמ' 9). עוד היא מוסיפה, כי הספרות המקצועית העוסקת בעבירות מין באמצעות האינטרנט מצביעה על כך שאין מדובר בתופעה סטטית אלא בתופעה דינמית עם אלמנטים של החרפה. בעניינו של הנאשם, הפנומנולוגיה של העבירות מעלות חשד לקיום הפרעה מינית מסוג פדופיליה, כשההליך המשפטי על הכרוך בו מהווה הרתעה עבורו לטווח הקצר. לסיכום, שילובם של כל גורמי הסיכון וההתרשמות הקלינית מצביעים על רמת מסוכנות בינונית לביצוע פגיעות מיניות חוזרות בעתיד, אשר עשויה היתה לפחות במידה וישולב בטיפול ייעודי לעברייני מין.

דיון

9. הצדק עם ב"כ המאשימה, כי חובתו של בית-המשפט בהליך הפלילי ליתן ביטוי בענישה לצורך להגן על שלום הציבור ובטחונו - מקבלת משנה תוקף במקרים בהם מעשי העבירה מופנים כלפי קטינים. בנוסף, כשעסקין בביצוע עבירות מין כלפי קטינים, על הענישה לשקף את סלידתה ושאת הנפש של החברה ממעשים כגון אלו, כשיש ליתן מעמד בכורה לשיקול ההרתעה על פני שיקולים אישיים או נסיבות מקלות של הנאשם. השיקול המרכזי בעבירות אלו הוא טובתם של הקטינים, בין אלו שנפגעו בפועל על-ידי הנאשם, ובין אלו העלולים להיפגע ממעשיו בעתיד (ראו: ע"פ 225/88 מדינת ישראל נ. שורדקר, פ"ד מג(3) 1, עמ' 3 ;

בית משפט השלום בכפר סבא

19 אפריל 2012

ת"פ 9326-07-11 מדינת ישראל נ' נסים

ע"פ 1/97 דאודאי נ. מדינת ישראל, תק-על 97(2) 679; ע"פ 308/79, 439 וייס נ. מדינת ישראל, פ"ד לב(2) 378, בעמוד 382; אם כי השוו לענין הנסיבות השונות בכל אחד מפסקי-הדין).

10. בפסקי-דין שהגישו ב"כ הצדדים (ואלו המצוטטים בהם) עולה כחוט השני הקביעה, כי בשנים האחרונות עדים אנו להתרחבות תופעת העבריינות באמצעות מחשב, כשתקשורת המחשבים יצרה כר פורה לעבריינים לנצל את ציבור הצרכנים בצורות שונות – לרבות לשם ביצוע עבירות מין. הדברים מקבלים משנה תוקף כשהמדובר באוכלוסיית הקטינים, אשר מנהלים חלק לא מבוטל מחיי החברה שלהם באמצעות האינטרנט, כשהפיקוח ההורי מוגבל במציאות הטכנולוגית, וקיים קושי להגן עליהם מפני מסרים מיניים המועברים באמצעות תוכנות האינטרנט – כדוגמת אלו שהשתמש בהם הנאשם. רשויות אכיפת החוק ובתי-המשפט מחויבים לשים לנגד עיניהם תופעה זו של ניצול לרעה של האמצעי הטכנולוגי המודרני ולהגן על ציבור הקטינים מפני אלו העושים בו שימוש לרעה. זאת, באמצעות ענישה מחמירה שבו ישים בית-המשפט לנגד עיניו את הגנת הכלל ויעדיפה על פני שיקוליו האישיים של הנאשם (ראו סקירת האינטרסים בעבריינות מחשב בהקשר של ביצוע עבירות מין כלפי קטינים בע"פ 251/05, 212/05 מדינת ישראל נגד באן איתמר, פורסם בנבו, מיום 26.3.2005).

11. הדברים נכונים במיוחד בעניינו של הנאשם, אשר עשה שימוש בתוכנות אינטרנט ליצירת קשר עם מספר עצום של קרבנות – קטינות רכות בשנים, לסיפוק צרכיו המיניים, תוך פגיעה בכבודן וניצול תמימותן. אכן, כפי שציין הסניגור, המעשים המיניים בוצעו בדי' אמות – ללא נגיעה ו/או קירבה פיסית. עם זאת, הפניה לציבור נרחב של קטינות, כדי לגרום להן לבצע מעשה מגונה בעצמן, תוך תיעוד במצלמה ושמירת התמונות במחשב – מהווה שימוש בזוי באמצעי המנגיש את אוכלוסיית הקטינים לעבריינים מסוגו של הנאשם, והתגשמות הסיוט של כל הורה לקטין ו/או קטינה בעידן המודרני. בנוסף, כתב-האישום מפרט פגיעה קונקרטית בתומתה של קטינה מתחת לגיל 14, אשר שוחחה עם הנאשם בצ'אט - ובהמשך התפשטה ואוננה מולו, כשהנאשם מתעד את פעולותיה ומצלם את איבריה הפרטיים. עיננו הרואות עוד, כמפורט באישום השני, כי הנאשם ניצל את האפשרויות הטמונות ברשת האינטרנט להתחזות כבן גילן של קרבנותיו, כשהוא מטרידן באמירות מיניות ומתעד אותן לאחר שהציע כי יתלבשו מולו.

12. הצורך בענישה מוחשית מתעצם נוכח העובדה שעמדותיו של הנאשם הביאו לכך שאין כל המלצה או תוכנית לטיפול. עיון בתסקיר ובהערכת המסוכנות מעלה, כי המדובר באדם

בית משפט השלום בכפר סבא

19 אפריל 2012

ת"פ 9326-07-11 מדינת ישראל נ' נסים

שטמונה בו מסוכנות (בינונית) לפגיעות מיניות חוזרות בעתיד, אשר מייחס הדדיות לקרבנותיו, משליך עליהן אחריות, אינו סבור כי זקוק לטיפול – ועל כן, לא עבר כל שינוי בהתנהגותו ו/או בתפיסותיו כשמסוכנותו נותרה בעינה. כפועל יוצא, משקלו של אינטרס השיקום באיזון האינטרסים נסוג עוד יותר מפני שיקולי גמול והרתעה והצורך להגן על ציבור הקטינים מפניו.

13. עיון בפסקי-הדין שהוגשו על-ידי ב"כ הצדדים (וכן עיון בגזרי-דין ובפסקי-דין העוסקים בנאשמים שביצעו עבירות מין תוך שימוש באינטרנט, בין השאר, אלו המצוטטים בסעיף 22 לעפ"ג (חיפה) 14738-03-10, 26282-02-10 **מדינת ישראל נגד קאופמן**, פורסם בנבו מיום 1.7.2010 שהוגש על-ידי ב"כ המאשימה; עפ"ג **איתמר באן** שהוזכר לעיל; ת"פ 4735-07-10 (שלום ת"א), ת"פ 2507-08 (שלום ת"א) – הכל בנסיבות שונות מענייננו) מעלים כי אכן עניינו של הנאשם ייחודי בהקשר של נסיבות ביצוע העבירות, ומחייב השתת ענישה גם בהתאם לנסיבות לקולא, שראוי להתחשב בהן. הנאשם מעולם לא חשף עצמו בפני קרבנותיו, ואף קולו לא נשמע; לא נעשה כל נסיון ליזום מפגש מול מי מהקטינות, אשר עלול היה להוביל לקיום יחסים מיניים ולביצוע עבירות מין נוספות; הנאשם לא עשה שימוש באיומים ו/או בדפוס כוחני כלשהו כלפי הקטינות.

14. בנוסף, יש ליתן משקל להודאתו בפני בית-המשפט, במיוחד נוכח הקושי שבחשיפה והוכחה של עבירות המבוצעות במחשב, ובכך שחשך לקטינות להעיד בבית-המשפט. יש מקום להתחשב בתקופת מעצרו – שהיתה קשה עבורו, ולתקופה הממושכת בה שוהה בתנאים מגבילים.

15. עם זאת, בסופו של יום שוכנעתי, כי ב"כ המאשימה ערכה את האיזון הראוי בין מכלול השיקולים – האינטרס הציבורי מול האינטרס הפרטי של הנאשם, בין השיקולים לחומרה מול אלו העומדים לזכותו. השימוש במחשב, אשר איפשר את נגישותו לאוכלוסיית הקטינות, הפניה למספר עצום של ילדות, הפגיעה בתומתן ובכבודן, לרבות תוך התחזות כקטין בן-גילן – והכל לצד מסוכנותו והעדר התובנה שלו לחומרת מעשיו ולצורך בטיפול, מבססים את עתירת המאשימה לשלוח את הנאשם אל מאחורי סורג ובריח. כל הנסיבות לקולא אשר פורטו לעיל נשקלו כראוי על-ידי ב"כ המאשימה לצורך חישוב תקופת המאסר שהוצגה, המשקפת התחשבות במכלול האינטרסים.

16. אשר על כן, גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

בית משפט השלום בכפר סבא

19 אפריל 2012

ת"פ 9326-07-11 מדינת ישראל נ' נסים

12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו : 29.6.11 – 22.8.11.

מאסר על תנאי של 12 חודשים, שלא יעבור עבירות מין מכל סוג; מאסר על תנאי של 6 חודשים, שלא יעבור עבירות לפי החוק למניעת הטרדה מינית.

קנס בסך 7500 ₪ או 75 ימי מאסר תמורתו, לתשלום עד ליום 1.11.12.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, 19 אפריל 2012, במעמד הנוכחים.

דנה מרשק מרום, שופטת